

rigtigt, og derfor bliver der, som jeg allerede har sagt fra her talerstolen, på torsdag indledt forhandlinger med KL, Amtsrådsforeningen og Københavns, Frederiksberg og Århus Kommuner. Vi forsøger selvfølgelig at finde en løsning for dem, der rammes uden selv at have nogen som helst skyld. Jeg kan selvfølgelig ikke garantere for, hvad de forhandlinger ender med, men jeg kan forsikre, at kulturministeren og dermed regeringen står bag de løfter, vi giver hen ad vejen; vi skal bare have nogle rimelige arbejdsvilkår.

Så vil jeg også godt sige, inden jeg svarer de enkelte ordførere, at som det er anmeldt i lovka-
taloget, ser vi frem til en revision af teaterloven; jeg tror faktisk, det bliver ret spændende, når vi kommer dertil til foråret. Men hvis jeg ikke havde fremsat det lovforslag, der nu ligger på Folketingets bord, ville de ca. 1 mio. kr. i 1991, de ca. 2 mio. kr. i 1992, de ca. 3 mio. kr. i 1993 og de ca. 6 mio. kr. eller mere i 1994 måske stige til 15 mio. kr. til efterreguleringer i 1995. Så ville efterreguleringerne efterhånden sluge hele kontoen til egnsteatrene, og så var vi virkelig kommet i en situation, hvor vi kunne sige, vi opførte os galt i dette Ting. Lovforslaget er altså alene fremsat for at sikre, at vi fremover kan administrere en egnsteaterordning på grundlag af aftaler og kendte budgetter og ikke på tilfældigheder.

Jeg er meget enig i de ord, som er kommet fra Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og CD's ordførere: men det er jo ikke så sært, for vi taler selvfølgelig sammen.

Fru Ester Larsen skruede sig meget op, og jeg glæder mig meget til at komme i samråd i Folketingets Kulturudvalg, hvis det drejer sig om at redegøre for det forløb, jeg allerede nu har sagt noget om. Jeg er selvfølgelig glad for både Venstres og fru Agnete Laustsens tilslutning, og jeg er selvfølgelig også glad for, at Det Konservative Folkeparti ser frem til en reform på området.

Fru Margrete Auken hæftede sig ved, at visse teatre bliver ramt. Men dette lovforslag rammer ingen; det siger kun, at beløbet bliver bestemt ud fra de budgetter, der bliver sendt ind til Kulturministeriet, og det får man så en regulering for. Man kan altså ikke i løbet af året, ja, sågar juleaftensdag eller nytårsaftensdag, anmelde nye egnsteatre, som to år senere skal have efterregulering over finansloven. Forslaget rammer ingen, hvis alle er enige om, at vi skal indgå aftaler, så derfor er jeg meget, meget enig med fru Margrete Auken i, at vi skal væk fra hovsaløs-

ninger. Det glæder mig også, at hr. Ole Donner og Fremskridtspartiet er med på at lave kulturpolitik.

Så skal jeg sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at Århus selv har stoppet. Det er faktisk takket være den fremstrakte hånd og det flotte og spændstige oplæg, Århus er kommet med, at det nu er muligt at gå ind i nogle forhandlinger med alle berørte parter. Det interessante er jo, at kulturministeren forhandler med kommuner og amter og ikke med det enkelte teater, og at det enkelte teater indgår aftaler med kommunen eller amtet.

Jeg tror, at når vi alle sammen tænker os godt om, vil vi synes, at dette forslag faktisk var den eneste rigtige og også udmærkede måde at få stoppet et hul på. Men nu er det vigtigt, at vi kommer videre, for ellers kunne man med rette bebrejde os, at vi ikke kan finde ud af det her i Folketinget. Og jeg nægter at tro på, at vi ikke kan det.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg gentager, at Venstre kan støtte lovforslaget; men jeg må understrege, som jeg sagde før, at dette forslag fjerner alene efterreguleringen. Det fjerner ikke kommuners og amters anvendelse af bestemmelserne.

Den eneste gene, man pålægger kommuner og amter, er, at de skal indarbejde i budgettet, hvilke aktiviteter de agter at kalde egnsteatre. Det er altså kun en vanskeliggørelse af deres planlægning, men de har nøjagtig de samme muligheder som nu for at kalde hvad som helst et egnsteater, bare de gør det på et lidt tidligere tidspunkt.

Jeg er meget enig med ministeren i, at det er godt at få styr på tingene, men jeg har meget svært ved at forstå ministeren, når ministeren siger, at efter at Folketinget var sendt hjem, blomstrede det op med egnsteatre. Når der nu står i ministerens egen bekendtgørelse, at refusionsprocenten skal udmeldes inden den 1. september, hvad er det så helt præcist, der gør, at den 1. september ikke kan overholdes i et valg-år?

Da finansloven blev fremlagt, sagde kulturministeren: Vi må have stoppet den århushistorie. Og det havde været rette tid og sted at gøre det på. For nogle var det lidt spændende, hvornår valget ville komme, men der er ingen, der kan påstå, det var en overraskelse, at der skulle være folketingsvalg i efteråret. Så hvis